

følge af den aftale, der er indgået i 2001 af den tidligere regering: at man allerede nu har en vækst i det kommunale konsum, der er dobbelt så stor som den, der var forventet, og den, der var aftalt.

Det er altså den adfærd af den tidligere regering, der har dannet grundlag for, at man ikke i tilstrækkelig grad har respekt for aftalerne. Vi ønsker, at der skal være respekt, men også, at regeringen selv overholder sin del af aftalen, nemlig at sikre den økonomi, der er til rådighed for kommunerne, sikre, at man ikke behøver at hæve skatterne set under ét på det samlede kommunale felt – altså både amter og kommuner.

Margrethe Vestager (RV):

Finder finansministeren det ikke bekymrende, at den efter finansministerens opfattelse uhenigtsmæssige adfærd, som regeringen har lært landets kommuner, også har ramt Venstreborgmestre, udmærkede, hæderkronede folk? Og vil finansministeren gøre noget særligt for at sikre, at i hvert fald Venstrekommunerne lever op til det åbenbart helt særlige tillidsforhold, som den nuværende regering vil kunne etablere, uden på nogen måde at tilføje andre mekanismer, end at man giver hinanden hånden over et bord?

Kan jeg betragte finansministerens svar som et tilsagn om, at man ikke vil gøre noget som helst for at binde kommunerne andet end at indgå en aftale, præcis på samme måde som den tidligere regering?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil gerne sige til fru Margrethe Vestager, at aftaler da kun har en mening, hvis de overholdes. Jeg har svært ved at se, at man kan have et aftalesystem gående ud på, at vi indgår en aftale, og så går vi fra hinanden, og så gælder aftalen ikke. Grundlaget for et aftalesystem er en forventning om, at parterne overholder aftalerne. Den tidligere regering har etableret et system, hvor forventningen er, at parterne ikke overholder aftalerne. Det er hele forskellen.

Jeg har været i dialog med Venstres borgmestre. Der er en klar tilkendegivelse af, at de ønsker aftalegrundlaget opretholdt, de ønsker at overholde aftalerne, og derfor har jeg sagt: Jamen så er forudsætningen jo også, at i de aftaler, som jeg kommer til at indgå, er der en sådan økonomi, at kommunerne set under ét er i stand til at overholde aftalerne. Det er i virkeligheden ret enkelt.

Så spørger man: Hvad sker der, hvis man ikke overholder aftalerne i almindelighed år efter år? Jamen så er det klart, at så må regeringen bruge andre instrumenter for at sikre, at den mulige offentlige vækst, der er plads til, den grænse, der ligger i »Danmark 2010«, reelt, når man måler i gennemsnit, ikke overskrides. Det er klart.

Men min indgang til opgaven er, at jeg tror på, at den samlede kommunale verden er enig i, at aftalesystemet er godt, det er bærende for det kommunale selvstyre, men at begge parter selvfølgelig må leve op til aftalerne. Det burde også være en radikal tankegang.

Formanden:

Fru Margrethe Vestager – sidsterunde.

Margrethe Vestager (RV):

Det er så afgørende en radikal tankegang, og det er jo bl.a. også derfor, vi har holdt fast ved aftalesystemet trods de skuffelser, som vi har mødt af og til i de 9 år, hvor Det Radikale Venstre havde en del af medansvaret.

Jeg synes dog, det ville være meget hensigtsmæssigt at få at vide, nu hvor finansministeren siger, at der er andre ting i skuffen, hvis finansministerens glade forventning om, at man tillidsfuldt kan indgå aftaler, skulle blive brudt, for finansministeren ved jo åbenbart godt, at der er andre ting i skuffen: Hvad er det, kommunerne er stillet i udsigt vil blive dem pålagt, hvis de mod finansministerens glade forventning og store tillid ikke overholder aftalerne?

Kl. 13.50

Finansministeren (Thor Pedersen):

Der er stort set ikke grænser for, hvad man kan forestille sig, der er stort set ingen grænser – sådan er det jo i en forestillingsverden – men man behøver ikke forestille sig noget, hvis udgangspunktet er, at man indgår en aftale, som begge parter skal overholde. Så er det uden mening at sige: Hvad gør man så, hvis ikke de gør det? Det vil man have lov at forholde sig til, når man ser, hvor problemet er. Sådan skal det vel være.

Jeg konstaterer blot, at den tidligere regering har etableret et system, hvor man stort set ikke har været i stand til at leve op til de aftaler, man selv har været med til at indgå, altså løfte sin del af ansvaret for væksten i det samlede offentlige konsum.

Det vil vi gerne rette op på, så der bliver den tillid mellem parterne, at man ved, at en aftale er en aftale. Det burde være et mål for alle, der age-